

KNUT HÅKANSON
1887–1929

10 variationer och fuga
över en svensk folkvisa / för piano

*10 Variations and Fugue
on a Swedish Folk Song / for piano*

Opus 37

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1643/Edition no. 1643
2017
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-413-0

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

10 VARIATIONER OCH FUGA.

TEMA.

Allegretto.

mf poco portato sempre

più f

KNUT HÅKANSON Op. 37.

mf

1. 2.

VAR. I.

L'istesso tempo. (Canon i underseptiman.)

mf

p legato sempre mp

più f

meno f

rit. e dim.

p

rit. e dim.

p

VAR. II.

Un poco mosso. (Fugato.)

p legato sempre

mp

mf

cresc.

sempre

f

1.

2.

VAR. III.

Andante. (Canon i kvarten.)

mp

p staccato sempre

4

dim.

mp

1. 2.

dim. e rit.

VAR. IV.

Moderato, ma poco agitato e rubato.

mf

quasi f

crescendo

f

1.

2.

piu f

allargando

ff

ff

attacca:

VAR. V.*Allegro con brio.*

mf

f

piu f

ff

ff

attacca:

8.

5

6

VAR. VI.

6 Allegro cavallersco.

8va sempre al Fine

mp agitato

cresc.

f

1. 2.

attacca

VAR. VII.

Con fuoco.

f

sf *mf*

VAR. VIII.
Tempo I.

VAR. IX.
Andantino, grazioso ed amabile.

simile

8

mf poco agitato

*a tempo
mp*

sf dimin.

pp

VAR. X.
Lento funebre.

mp pesante, ma legato

mf

p

f

p

pp

pp

*1.**

*2.**

> dim. e rit.

dim. e rit. sempre pp - lunga attacca

* Återställningstecken infört för a.

FUGA (A 3)

Vivace scherzando.

The sheet music consists of eight staves of musical notation for piano. The music is in G major (two sharps). The first staff shows a melodic line with eighth-note patterns and dynamic markings *p* and *mp*. The second staff continues the melodic line. The third staff introduces a bass line with eighth-note patterns. The fourth staff continues the melodic line. The fifth staff shows a more complex harmonic progression with eighth-note chords. The sixth staff continues the melodic line. The seventh staff shows a bass line with eighth-note patterns. The eighth staff concludes the fugue section with a melodic line and a bass line.

10

Musical score for piano, page 10, featuring eight staves of musical notation. The score consists of two systems of four staves each. The top system starts with dynamic *mf*, followed by *mp*. The bottom system starts with dynamic *mf*, followed by *dim.*. The score includes various dynamics such as *f*, *p*, and *crescendo*. The music is written in common time, with a key signature of two sharps. The notation includes eighth and sixteenth notes, with some bass notes indicated by stems pointing down.

Sheet music for piano, page 11, featuring six staves of musical notation. The music is in common time, with a key signature of two sharps. The notation includes various dynamics such as *ff*, *p legato sempre*, *crescendo*, *con fantasia*, *f*, *ff*, *crescendo e stringendo*, *sforzando (strepitoso)*, *cresc..*, and *molto sempre.*. The music concludes with a measure ending in 3/4 time.

ff

p legato sempre *crescendo* *con fantasia*

Con brio.

f *ff*

crescendo e stringendo

sforzando (strepitoso) *cresc..*

molto sempre.

Largamente.

ff

rit.

col 8

Presto.

sf mf

mp

p cresc.

molto

sempre

ff

m.d.

p cresc. molto

ff

OSSIA:
(Facilité) *p cresc. molto*

Knut Håkanson

Tonsättaren Knut Håkanson är svårfångad. Anti-romantiker men inspirerad av folkmusik. Och en kontrapunktens mästare.

Han föddes i Kinna i Västergötland 1887, men växte upp i Stockholm. Efter sin studentexamen studerade han filosofi och språk vid Uppsala universitet 1906–13. Samtidigt tog han lektioner i harmonilära för Aron Bergenson, komposition för Johan Lindegren och Ruben Liljefors samt piano för Knut Bäck. Han reste därefter utomlands – upprepade vistelser i Dresden, där han kom i kontakt med musikteoretikern Johannes Schreyer.

1915 flyttade Knut Håkanson tillbaka till sina hemtrakter för att slå sig ner i Rydboholms slott. Han var dirigent för Borås orkesterförening och lärade i musikteori vid Borås musikinstitut som han var medgrundare till. Han var en period musikkritiker i *Helsingborgs-Posten*, innan han 1928 efterträddes av Julius Rabe som kritiker i *Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning*. En njursjukdom satte under flera år ner hans krafter. Han avled 1929, endast 42 år gammal.

Knut Håkanson komponerade redan under sina studieår och fortsatte med sitt skapande parallellt med övriga sysslor. Han skrev för orkester (bl.a. baletten *Mylitta*), han komponerade kammarmusik (t.ex. *Tolv tvåstämmiga svenska inventioner*) och inte minst verk för sitt eget instrument, pianot. Hans körsånger har visat sig livskraftiga.

Hans musikaliska estetik var bara hans, en självständig hållning utanför alla skolbildningar. En tidig kontakt med folkmusiken lade grunden till Knut Håkansons tonspråk som också präglas av hans djupa insikter i klassisk musikteori. Hans verk förenar därigenom på ett självständigt sätt folkmusikens lokalfärg med det centraleuropeiska musikarvet. Över hans musik finns en saklighet som visserligen låg i tiden, men som inte desto mindre var Knut Håkansons egen inställning som både tonsättare och kritiker.

© Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, ac-center och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Musikaliska konstföreningen, Stockholm, 1930.

På omslaget står: "Musikaliska konstföreningen / Stiftad 1859 / 10 / Variationer / och fuga / över en svensk folkvisa / för piano av / Knut Håkanson / Op. 37 / Stockholm 1930".

Tillkomstår: 1929.

Knut Håkanson

The composer Knut Håkanson is hard to categorise – an anti-romantic yet inspired by folk music. And, he was a master at counterpoint.

He was born in Kinna in the region of Västergötland in 1887, but grew up in Stockholm. After completing his bachelor's degree, he studied philosophy and languages at the University of Uppsala from 1906 to 1913. At the same time he took classes in harmony from Aron Bergenson, composition with Johan Lindegren and Ruben Liljefors as well as piano under Knut Bäck. He then travelled abroad with repeated stays in Dresden where he came into contact with the music theorist Johannes Schreyer.

In 1915 Håkanson moved back to his homeland and settled in Rydboholm. He became the conductor for the Borås Orchestra Society and taught music theory at the Borås Music Institute, which he co-founded. For a time, he was a music critic for the newspaper *Helsingborgs-Posten*, before he succeeded Julius Rabe in 1928 as critic for *Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning*. He lost his strength over several years as a result of a kidney illness and he died in 1929, at only 42 years old.

Knut Håkanson composed even during his student years and continued creating music in parallel with his other activities. He wrote for orchestra, including the ballet *Mylitta*, composed chamber music such as *Tolv tvåstämmiga svenska inventioner*, and not least of all for his own instrument, the piano. His songs for choir have shown themselves to be viable over time.

His musical aesthetic was his own – an independent position that stands outside of all musical teachings. An early contact with folk music laid the foundation for Knut Håkanson's musical style, which was also characterised by his deep insights into classical music theory. His works therefore combine, in an independent manner, the local colour of folk music with central European musical heritage. Throughout his music there is a straightforwardness which admittedly was typical of that time, but it was nevertheless also Knut Håkanson's own approach, both as a composer and a critic.

© Gunnar Ternhag

Transl. Jill Ann Johnson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emended editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Musikaliska konstföreningen, Stockholm, 1930.

Text on the front page: "Musikaliska konstföreningen / Stiftad 1859 / 10 / Variationer / och fuga / över en svensk folkvisa / för piano av / Knut Håkanson / Op. 37 / Stockholm 1930".

Year of composition: 1929.